

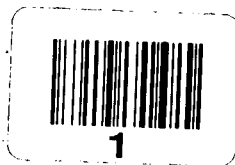
לשכת הסדר המקומי
מחוז חיפה והגליל המערבי

10-11-1982

רח' מאיר 15 חיפה
ת"ד 9026, טל. 522296

רשומות

קובץ התקנות

29 באוקטובר 1982

4422

י"ב בחשוון התשמ"ג

עמוד

152	תקנות המים (היטל איוון), התשמ"ג-1982
156	תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון), התשמ"ג-1982
156	תקנות המים (הענקות) (תיקון), התשמ"ג-1982
157	תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ג-1982
161	תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ג-1982
169	תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), התשמ"ג-1982

בתוקף סמכותי לפי סעיף 118 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה— הנדירות

"מפיק" — אדם המפיק מים ממקור מים על פי רשיון הפקה, בין לצריכת עצמית ובין להספקה לאחרים, לרבות תאגיד צרכן;

"ספק" — אדם המספק מים לאחר על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקם בעצמו ובין אם קיבלם מספק אחר;

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המפיקה או מספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין אם קיבלה אותם מספק אחר;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית, למעט מי שמפיק מים לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עמו, לרבות חברי-בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצה;

"משתמש במים" — מי שנמנה עם תאגיד-צרכן ואינו רשום בנפרד ברשיון הפקה;

"מערכת הפקת מים" — כל המיתקנים הדרושים להפקתם של מים עד לנקודת המעבר אצל מפיק;

"מערכת הספקת מים" — מערכת הפקת מים וכן כל המיתקנים הדרושים להספקתם ולהובלתם של מים עד לנקודת המעבר אצל ספק;

"מערכת חלוקת מים" — מערכת המיתקנים והמובילים הדרושים לחלוקת מים לשימושי השונים של הצרכן אשר תחילתה לאחר נקודת המעבר, ובמערכת משולבת — אף לפני נקודת המעבר;

"מערכת משולבת" — מערכת אשר מיתקניה, לרבות המובילים, משמשים הן כמערכת הספקת מים והן כמערכת חלוקת מים;

נקודת מעבר —

(1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בפי הבאר או מקור השאיבה, ובלבד שאם קיימים מיתקני אגירה לוויסות הספקת מים — לאחר מיתקני האגירה הדרושים לוויסות הספקת מים ליממה אחת; היו מיתקני אגירה כאמור ליותר מיממה אחת, יובא בחשבון החלק היחסי של מיתקנים אלה, המתייחס ליממה אחת בלבד;

(2) אצל ספק — הנקודה שבה מועברים המים מרשות הספק לרשות הצרכן, ובלבד שכאשר הצרכן הוא עיריה או מועצה מקומית, יראו את נקודת המעבר בגבול תחום שיפוט של אותה עיריה או מועצה מקומית;

(3) המקום שעליו הורה נציב המים, אם שוכנע ששיטת ההפקה או ההספקה במקרה מסויים מצדיקה שינוי מיקומה של נקודת המעבר;

“נקודת מדידה” —

- (1) אצל מפיק, לגבי כמויות המים לצריכתו העצמית — בנקודת המעבר;
(2) אצל ספק — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, ובלבד שלא תהיה לאחר נקודת המעבר;

“כמות מים מוקצה” — כמות מים המוקצה כדין, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות המים (השימוש במים באזור קיצוב), התשל”ו—1976²;

“כמות מים נחרגת” — כמות מים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצה;
“כמות המים המסופקת”, לגבי ספק — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

“הוצאות הפקה” — ההוצאות להפעלה, להנהלה, להחזקה ולשירותי הון של מערכת הפקה המים;

“עלות מים” — כלל הוצאות ההפקה או הוצאות ההפקה וההספקה השנתיות, כשהן מחולקות בכמות המים המופקת או המסופקת באותה שנה, הכל בהתאם לענין;

“יחידת מים” — מטר מעוקב של מים;

“מחיר מים” — המחיר המשולם לספק מאת צרכן, בעד כל יחידת מים של כמות המים המסופקת לו; נקבע מחיר מים בתעריף — המחיר הקבוע בתעריף;

“קרן חידוש” — קרן לחידוש מערכות הפקה מים ומערכות הספקת מים אשר הקמתה, ההשתתפות בה ודרך פעולתה אושרו בידי נציב המים.

2. (א) חישוב עלות מים, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, ייעשה אך ורק בהתאם לתקנות בדבר חישוב עלות מים, המתפרסמות כדין מפעם לפעם, ובכפוף להוראות תקנות אלה.

(ב) עלויות מים שהתקנות בדבר חישוב עלות מים אינן חלות עליהן, יחושבו כפי שיוורה נציב המים.

(ג) בעת חישוב הוצאות הפקה או הוצאות הספקה, לענין חישוב עלות המים, לא יובאו בחשבון הוצאות מערכת חלוקת המים.

3. (א) מפיק או ספק חייב בתשלום שיעורי היטל האיוון בעד כל כמות המים המופקת או המסופקת.

(ב) שיעורי ההיטל יהיו בהתאם למטרות המים, כפי שצויינו ברשיון ההפקה, ובהתאם להוראות תקנות אלה.

דרך החישוב של עלות המים

תשלום היטל איוון בהתאם לכמות ולמטרת המים

2 ק”ת התשל”ו, עמ’ 2415.

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות, שעלותם היא 2.65 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.30 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.40 שקלים למ"ק; אולם אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 2.65 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 2.65 שקלים למ"ק.

5. (א) על מים שלפי קביעת נציב המים אין כל אפשרות להשתמש בהם לשימוש חילופי והם מופקים או מסופקים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים ועלותם היא 2.65 שקלים למ"ק או פחות מזה, יהיה שיעור ההיטל על כל כמות המים המוקצה כדלקמן:

(1) בכל הארץ — 9 אגורות חדשות למ"ק;

(2) בתחום המועצה האזורית עמק הירדן — 7 אגורות חדשות למ"ק;

(3) בתחום המועצות האזוריות תמר ובית שאן — 7 אגורות חדשות למ"ק.

(ב) מפיק או ספק של מים לחקלאות בתחום המועצה האזורית בית-שאן, החייב בהיטל כאמור בתקנה 4, ישלם במקום שיעורי ההיטל האמורים שם רק 7 אגורות חדשות למ"ק.

(ג) (1) על מים המיועדים לשימוש בבריכות דגים יוטל היטל איוון בשיעורים המפורטים להלן ועל כמויות המים שלהלן בלבד, לפי האזורים:

האזור	שיעור ההיטל באגורות חדשות למ"ק	כמות המים במ"ק לדונם שעליה יוטל ההיטל
עמק בית-שאן	7	2,000
עמק הירדן	7	2,000
עמק חרוד	9	2,000
עמק החולה	9	1,800
שפלת החוף	9	1,500
עמק זבולון	9	1,500
עמק יזרעאל	9	1,500

(2) הוכח כי כמות המים שבה משתמשים בפועל לבריכות דגים באזורים האמורים בפסקה (1) היתה קטנה מן הנקוב לצידם, יוטל ההיטל על הכמות שבה משתמשים בפועל;

(3) בכל אזור מן האזורים האמורים בפסקה (1), שבהם מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מיליגרם כלורידים לליטר, יוטל ההיטל על 1,000 מ"ק לדונם בלבד.

(ד) מפיק או ספק של מים לחקלאות, החייב בהיטל איוון והוא חבר בקרן חידוש, ישלם היטל בשיעור כזה, שעלות המים יחד עם ההיטל ועם התשלום לקרן החידוש, לא יעלה על 2.65 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לייצור תעשייתי

6. מפיק או ספק של מים לייצור תעשייתי, שעלותם היא 2.65 שקלים למ"ק או פחות מזה, ישלם היטל איוון, על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור 0.40 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור 0.55 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 2.65 שקלים למ"ק, ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים עם ההיטל לא יעלו על 2.65 שקלים למ"ק.

שיעור היטל
האיוון על מים
לצרכי בית,
מלאכה, מסחר,
שירותים
ושירותים
ציבוריים

7. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים אשר עלות המים שלו היא 3.80 שקלים למ"ק או למטה מזה, ישלם היטל איוון על כל כמות המים המופקת או מסופקת, אם הוא מקורות — בשיעור של 1.80 שקלים למ"ק, ואם הוא מפיק או ספק אחר — בשיעור של 2.00 שקלים למ"ק; אולם, אם שיעור ההיטל יחד עם העלות עולים על 3.80 שקלים למ"ק ישולם היטל חלקי בלבד, בשיעור כזה שעלות המים יחד עם ההיטל לא יעלו על 3.80 שקלים למ"ק.

הצמדת עלויות
המים והיטלי איוון
לתעריפי חשמל
לשאיבת מים

8. הוחלט כדון על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום עלויות המים ושיעורי ההיטל הנקובים בתקנות אלה, יבואו עלויות ושיעורים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאת בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל; במפעלים המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר נציב המים המחייבת שימוש מיזערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאת 0.25% לכל 1% של העלאת בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

גביית היטל
איוון מצרכן

9. (א) ספק החייב בתשלום היטל איוון על פי תקנות אלה רשאי לגבות מצרכניו, יחד עם מחיר המים, סכום השווה להיטל האיוון העולה בחלקה של כל יחידת מים המסופקת להם.

(ב) ספק אשר גבה מצרכניו מחיר מים בהתאם לתעריף שנקבע כדון, הכולל היטל איוון, לא יהיה רשאי לגבות מצרכניו סכום נוסף בשל היטל האיוון ששילם הספק.

(ג) חוייב הספק בשל כמות המים שסיפק לצרכן, בהיטל איוון בסכום גבוה או נמוך יותר מזה שגבה מן הצרכן לפי תעריף כאמור בתקנת משנה (ב), רשאים הספק והצרכן לקזז את התשלומים ביניהם בהתאם לכך.

מים מלוחים —
פסור מהיטל איוון

10. על מים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרת המים השונות על פי קביעת נציב המים, לא יוטל היטל איוון, אלא אם נאמר אחרת בתקנות אלה.

ביטול

11. תקנות המים (היטל איוון), התשמ"ב—1982 * — בטלות.

ש מ ח ה א ר ל י ך
שר החקלאות

כ"ז בתשרי התשמ"ג (14 באוקטובר 1982)
(חמ 27—3)

3 ק"ת התשמ"ב, עמ' 858, עמ' 1132, עמ' 1416, עמ' 1642.

תקנות המים (תשלום מיוחד) (תיקון), התשמ"ג—1982

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 124 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנה 2

1. בתקנות המים (תשלום מיוחד), התשל"ט—1978, במקום תקנה 2 יבוא:

2. (א) שיעורי התשלום המיוחד, אשר יחולו על מי שמפיק או מספק כמות מים נחרגת, יהיו בהתאם למטרות המים כפי שצויינו ברשיון ההפקה ובהתאם להוראות תקנות אלה.

"שיעור תשלום
מיוחד בהתאם
למטרות המים

(ב) שיעור התשלום המיוחד על כל יחידת מים של כמות המים הנחרגת לחקלאות, לייצור תעשייתי ולצרכי בית, מלאכה, מסחר, שירותים ושירותים ציבוריים, יהיה:

- (1) לגבי כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מכמות המים המוקצה — 1.35 שקלים למ"ק;
- (2) לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — 6.80 שקלים למ"ק."

כ"ז בתשרי התשמ"ג (14 באוקטובר 1982)
(חמ 808—3)

ש מ ח א ר ל י ך
שר החקלאות

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התשל"ט, עמ' 305; התשמ"ב, עמ' 1643.

תקנות המים (הענקות) (תיקון), התשמ"ג—1982

בתוקף סמכותי לפי סעיף 121 לחוק המים, התשי"ט—1959, ולאחר התייעצות במועצת המים, אני מתקין תקנות אלה:

החלפת תקנות
5 ו-4

1. בתקנות המים (הענקות), התש"ס—1980, במקום תקנות 4 ו-5 יבוא:

4. מפיק או ספק של מים לחקלאות ולייצור תעשייתי, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 2.65 שקלים למ"ק, או יותר מזה, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 2.65 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לחקלאות ולייצור תעשייתי).

"הענקות על מים
לחקלאות ועל מים
לייצור תעשייתי

5. מפיק או ספק של מים לצרכי בית, מסחר, מלאכה, שירותים ושירותים ציבוריים, אשר עלות המים שלו, בין עלות ההפקה ובין עלות ההספקה, לפי הענין, היא 3.80 שקלים למ"ק או יותר, יהיה זכאי להענקה בשיעור ההפרש שבין עלות המים לבין 3.80 שקלים למ"ק (להלן — גבול ההענקה לצרכי בית).

שיעור ההענקה
על מים לצרכי
בית, מסחר,
מלאכה, שירותים
ושירותים
ציבוריים

כ"ז בתשרי התשמ"ג (14 באוקטובר 1982)
(חמ 28—3)

ש מ ח א ר ל י ך
שר החקלאות

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.
2 ק"ת התש"ס, עמ' 1698; התשמ"ב, עמ' 862; עמ' 1134, עמ' 1418, עמ' 1644.

תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ג—1982

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959, לאחר התייעצות במועצת המים ועם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"מקורות" — מקורות, חברת מים בע"מ, המספקת מים על פי רשיון הפקה, בין אם הפיקה אותם בעצמה ובין עם קיבלה אותם מספק אחר;

"מפעלי מקורות" — מפעלים של מקורות באזורי הארץ השונים, שמתכונתם אושרה בידי נציב המים;

"צרכן" — אדם, לרבות תאגיד צרכן, הצורך מים ממקורות על פי רשיון הפקה, שבו פורטו שמו וכמויות המים המוקצות לו לצריכתו העצמית;

"תאגיד צרכן" — תאגיד, לרבות רשות מקומית ואגודה שיתופית, לענין כמויות המים המיועדות לצריכתו העצמית וצריכתם של המשתמשים במים הנמנים עמו, לרבות חברי בני-אדם, בין שהם מואגדים ובין שאינם מואגדים, המקבלים במשותף כמות מים מוקצה;

"רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות מי שבא במקומן לענין הספקת מים בתחומיהן;

"נקודת מדידה" — הנקודה שבה נמדדת כמות המים המסופקת לצרכן, לצורך עריכת החשבון בין מקורות והצרכן בעד הספקת המים;

"כמות מים מוקצה" — כמות המים המוקצה כדון, בין להפקה, בין להספקה ובין לצריכה על פי רשיון הפקה, למעט תוספת גמישה לחקלאות, כמשמעותה בתקנות בדבר שימוש במים באזורי קיצוב;

"כמות מים מסופקת" — כמות המים המסופקת בפועל, כפי שנמדדה בנקודת המדידה;

"כמות מים נחרגת" — כמות המים שהופקה, סופקה או נצרכה מעל או בניגוד לכמות המים המוקצה;

"שנה" — שנת כספים שתחילתה ב-1 באפריל וסופה ב-31 במרס שלאחריו.

הספקת מים
לפי תעריפים

2. (א) מקורות לא תספק מים אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

(ב) הוראות תקנות אלה עדיפות על כל הסכם שנעשה בין מקורות לצרכן לפני קביעת התעריפים הנקובים בתקנות אלה.

תעריפים כוללים
היטלי איזון
ותשלום מיוחד,
אינם כוללים
מע"מ

3. התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיזון, הענקות מקרן האיזון ותשלום מיוחד, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איזון, הענקות מקרן האיזון ותשלום מיוחד, המתפרסמות כדון מפעם לפעם; התעריפים אינם כוללים מס ערך מוסף.

אי תחולה לגבי
מים המסופקים
על ידי רשויות
מקומיות בתחום
שיפוטן

חייב בתעריפים
לפי רשיון
הפקה

התחשבות בין
מקורות והצרכן

התעריפים למים
למטרות הצריכה
השונות

4. התעריפים הנקובים בתקנות אלה לא יחולו על מים שמספקות רשויות מקומיות בתחום שיפוטן ואשר לגביהם חלות התקנות בדבר תעריפים למים ברשויות מקומיות, המתפרסמות כדין מפעם לפעם.

5. החיוב בתעריפים הנקובים בתקנות אלה ייעשה בהתאם לקביעותיו של רשיון הפקה, לרבות מטרת המים המפורטות בו.

6. (א) צרכן חייב לשלם למקורות את מחיר המים בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה, בהתאם לחשבון שיוגש לו מאת מקורות.

(ב) בתום כל שנה תגיש מקורות לצרכן חשבון בעד כמות מים נהרגת, אם היתה כזאת, בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה; מקורות רשאית להגיש חשבון כאמור גם לפני תום שנה, אם נוכחה בצריכה של כמות מים נהרגת.

7. התעריפים לכל מ"ק מים מכמות המים המסופקת מאת מקורות יהיו כמפורט להלן:

1 מים לחקלאות

שם מפעל מקורות	תעריף בחדשים אפריל, מאי, ספטמבר עד מרס (שקלים למ"ק)	תעריף בחדשים יוני עד אוגוסט (שקלים למ"ק)
1.1 עמק הירדן	0.72	1.00
יסוד המעלה	1.53	2.14
כפר גלעדי, אורן—חדרה	1.85	2.60
עכו—שפרעם	1.97	2.76
קרן—בנא, חולון	2.10	2.93
גבול צפוני, רחלים, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, מגדל—נצרת, רום כרמל, שומרון, נחל עירון, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון	2.14	2.99
עמק מזורחי, שימרון—הרי אפרים	2.24	3.09

תעריף בכל
חדשי השנה
(שקלים למ"ק)

1.2 בית שאן — מעיינות

שפעה	0.55
בית שאן—קידוחים	1.20
רמתגניה	2.30
רמת הגולן, אגם חיתל, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, עין יהב, עין בוקק, יוטבתה	2.45
	2.65

תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק נוספים לדונם (בשקלים למ"ק)	תעריף בעד כמות מים של 2000 מ"ק ראשונים לדונם (בשקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
---	--	----------------

0.48	0.55	בית שאן — מעיינות
1.13	1.20	שפעה
1.61	1.70	יסוד המעלה

הערות:

(1) במפעל מקורות יסוד המעלה יחול התעריף שבטור הימני על 1,800 חמ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 2,200 חמ"ק הנוספים לדונם;

(2) במפעל מקורות שבו מליחות המים המיועדים לשימוש בבריכות דגים עולה על 500 מליגרם כלורידים לליטר יחול התעריף שבטור הימני על 1,000 חמ"ק הראשונים לדונם והתעריף שבטור השמאלי על 3,000 חמ"ק הנוספים לדונם.

2 מים לתעשייה

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
0.85	בית שאן — מעיינות
1.20	עמק הירדן
2.40	כפר גלעדי, אורן—חדרה
2.55	עכו—שפרעם
	רמת הגולן, גבול צפוני, ראש פינה, גולני, גליל מרכזי, קרן—בנא, שימרון—הר אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, רום כרמל, שומרון, גוש דן, חולון, שפלת לוד, אשתאול, שואבה, שורק, גת, אשקלון, לכיש, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, פראן, עין יהב, נחל ציון, יוטבתה,
2.65	

3 מים לצריכה ביתית

תעריף (שקלים למ"ק)	שם מפעל מקורות
2.25	בית שאן — מעיינות
2.60	עמק הירדן
	רמת הגולן, כפר גלעדי, ראש פינה, כפר הנשיא, גולני, יבנאל, גליל מרכזי, שימרון—הרי אפרים, מגדל—נצרת, עמק מזרחי, עכו—שפרעם, רום כרמל, אורן—חדרה, שומרון, נחל עירון, בית שאן קידוחים, ביכורה, גוש דן, שפלת לוד, חולון, אשתאול, שואבה, שורק, גת, לכיש, אשקלון, נגב, כורנוב, הר הנגב, ערד, אילת, פראן, יוטבתה, עין יהב, עין בוקק
3.80	

התעריפים בעד כמות מים נחרגת לחקלאות, לתעשייה ולצריכה ביתית, יהיו כדלקמן:

4.1 לגבי כמות מים נחרגת שהיא 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 1.45 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

4.2 לגבי כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מכמות המים המוקצה — תוספת של 7.15 שקלים למ"ק מעל לתעריפים הנקובים בפסקאות (1) עד (3), לפי הענין.

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, לאחר אישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל. במפעלי מקורות המפיקים או מספקים מים בגרביטציה או בדרך אחרת שהכיר בה נציב המים, המחייבת שימוש מזערי באנרגיה, יהיה שיעור ההעלאה 0.25% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

הצמדת התעריפים לתעריפי החשמל לשאיבת מים

9. במפעל מקורות, שלידו קיים תאגיד של צרכנים המקיף את כל הצרכנים של מפעל המים או מרביתם, הנוטל חלק פעיל בהנהלת המפעל ותורם, לדעת נציב המים, תרומה ממשית לגיהולו של מפעל מקורות, רשאי נציב המים להכיר בחישוב מאוזני של הוצאות המפעל, שהגישו לו ההנהלה המשותפת של המפעל, ואם חישוב זה מצביע על עודף בהכנסות המפעל עקב גביית התעריפים המפורטים בתקנות אלה מעל לדרוש לכיסוי הוצאותיו של המפעל, רשאי נציב המים להורות למקורות להחזיר לתאגיד של הצרכנים את העודף האמור, במלואו או בחלקו.

מפעל המנוהל במשותף עם תאגיד של צרכנים

10. שר החקלאות רשאי להחיל הוראות תקנות אלה גם על ספק אחר, פרט למקורות, המספק כמות מים שנתיית שאינה נופלת מ-15,000,000 מ"ק.

החלת התעריפים על ספקים גדולים

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו על מים מותפלים, מי שפכים מטוהרים, מי שטפונות, ומים שהוגדרו ברשיון הפקה כמים מלוחים לענין מטרות המים השונות על פי קביעת נציב המים, אלא אם מצא נציב המים לנכון להחיל תעריפים אלה, כולם או מקצתם על סוגי מים כאמור.

סיוג לתחולה

12. תקנות המים (תעריפי מים המסופקים מאת מקורות), התשמ"ב-1982² — בטלות.

ביטול

שמחה ארליך
שר החקלאות

כ"ז בתשרי התשמ"ג (14 באוקטובר 1982)
(חמ 807-3)

2 ק"ת התשמ"ב, עמ' 863, עמ' 1135, עמ' 1419 ועמ' 1645.

תקנות המים (תעריפי מים ברשויות מקומיות), התשמ"ג-1982

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159"א לחוק המים, התשי"ט-1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה, "רשות מקומית" — עיריה או מועצה מקומית או מועצה אזורית, המספקת מים, לרבות מי שבא במקומו לענין הספקת מים בתחומיה.

2. רשות מקומית לא תספק מים בתחום שיפוטה, אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

3. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה (1), אינם כוללים מס ערך מוסף.

4. התעריפים למים שמספקות הרשויות המקומיות, יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

1" לצריכה ביתית

בשקלים למ"ק

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

1.1.1 בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם 9.30

1.1.2 בעד 8 מ"ק נוספים או חלק מהם 14.65

1.1.3 בעד כל מ"ק נוסף 23.60

1.1.4 משפחה המונה מעל 4 נפשות, הגרות בדירה, וש" הצריכה החדשית שלה עולה על 8 מ"ק, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, לכל נפש נוספת מעל ל-4, במחיר הנקוב בפסקת משנה 1.1.1, לאחר שתוגש בקשה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת);

הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקת משנה 1.1.1 לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.

1.1.5 בבתיים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, שבהם קיימת צריכת מים משותפת, כולל מים לחימום ומים חמים, פרט לגינה משותפת, תחולק צריכת המים המשותפת הכללית בין יחידות הדיור בבית, בין לפי מספר היחידות ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1 ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

1.2 גינות נוי מושקות —

1.2.1 במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלות המפורטות להלן, המתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ובתקופות המפורטות להלן, ומעל ל-8 מ"ק הראשונים לדירה או מעל לכמות המוגדלת

5.05.

1.2.1.1 בכל הרשויות המקומיות פרט למפורטות להלן בנפ"ר — ההגבלה תהיה של 68 מ"ק, באופן מצטבר לחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.2 ברשויות המקומיות הנמצאות בין קו ישר ממזרח למערב המחבר את הערים אשקלון וקרית-גת לבין קו ישר ממזרח למערב העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיריות אשקלון וקרית-גת, וכן ברשויות המקומיות הנמצאות בעמק בית-שאן — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל עד נובמבר בלבד.

1.2.1.3 ברשויות המקומיות הנמצאות דרומה לקו ישר ממזרח למערב, העובר דרך העיר באר-שבע, לרבות העיר באר-שבע — ההגבלה תהיה של 9.5 מ"ק לחודש בחדשים אפריל עד נובמבר ו-3.0 מ"ק לחודש בחדשים דצמבר עד מרס.

1.2.2 במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 ועד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.2.1 מצאה רשות מקומית כי גינת נוי מושקית משמשת להנאת הציבור, רשאית היא לקבוע, על פי בקשה שתוגש לה בכתב, כי גבול שטח הגינה האמור בפסקאות משנה 1.2.1 ו-1.2.2 יהיה 1000 מ"ר גינה לכל יחידת דיור.

1.2.3 מעבר להגבלות — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2 ו-1.1.3, לפי הענין.

1.2.4 בבתי משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית.

1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית, כאמור בפסקאות משנה 1.1—1.2, לפי הענין, ייעשה אך ורק לגבי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית—

כאשר המים המופקים בידי הרשות המקומית —

3.70

בגבולות הכמות המוקצבת

מעל הכמות המוקצבת —

בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%

5.05

מהכמות המוקצבת

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%

10.50

מהכמות המוקצבת

2.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לתעשייה ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לתעשייה לצרכן הרשום ברשיון הפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים ממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו

בגבולות הכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשייה ברשות

3.70

המקומית מופקת בידי הרשות המקומית

כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים —

אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר

מספק אחד או מכמה מקורות של אותו

ספק —

המחיר המשולם לספק במקור המים שממנו

מסופקת מרבית כמות המים לתעשייה למעט

מע"מ ובתוספת 1.05 שקלים למ"ק (להלן

— המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים לתעשייה מופקת

בידי הרשות המקומית —

5.05	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת
10.50	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת
	כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים —
	המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.35 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 6.80 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.
14.80	2.3 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה
	2.4 לבניה באתרי הבניה —
10.60	2.4.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל ל-7500 מ"ר שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה
10.60	2.4.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד ל-7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה
10.60	2.4.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה
11.95	2.4.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין
17.40	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.4.1 עד 2.4.3, לפי הענין

3 לחקלאות

- 3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית —
 כאשר כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית —
 כמפורט בטבלה שלהלן:

מלל הכמות המוקצבת		בגבולות הכמות המוקצבת	שם הרשות המקומית
בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת		

מועצה אזורית עמק הירדן 0.80 2.15 7.60

עירית חדרה; מועצות מקומיות: אליכין, בני-ימינה, זכרון יעקב, יסוד המעלה, מנחמיה, פרדס

חנה—כרכור, עתלית 1.80 3.15 8.60

עיריות: עכו, נהריה, קרית אתא, קרית ביאליק, קרית מוצקין, קרית ים; מועצה אזורית נעמן; מועצות מקומיות: אבן יהודה, ג'לג'וליה, טייבה, פקיעין, פרדסיה, קלנסואה, שבי ציון

2.56 3.90 9.35

עיריות: הרצליה, כפר סבא, לוד, נתניה, פתח-תקה, ראשון לציון, רמלה, רחובות; מועצות מקומיות: גבעת שמואל, גדרה, הדר השרון, הוד השרון, יהוד, כפר יונה, כפר שמריהו, נחלת יהודה, נס ציונה, קדימה, קרית אונו, רמת השרון, רעננה, תל מונד

2.65 4.00 9.45

כל יתר הרשויות המקומיות שלא פורטו לעיל 2.65 4.00 9.45

3.2 מקום שרשות מקומית מקבלת את המים שהיא מספקת לחקלאות ממספר מקורות, בין בהפקה עצמית ובין בקניה מספקים, ייקבע מחיר המים לחקלאות לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של הרשות המקומית בהתאם למקור המים שממנו מופקת או מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות ברשות המקומית, ואין נפקא מינה מאיזה מקור מקבל הצרכן את כמות המים המסופקת לו. בגבולות הכמות המוקצבת — כאשר מרבית המים לחקלאות ברשות המקומית מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר מרבית כמות המים נקנית מספקים — אם הרשות המקומית קונה את המים מיותר מספק אחד או מכמה מקורות של אותו ספק — המחיר המשולם לספק ממקור המים שממנו מסופקת מרבית כמות המים לחקלאות למעט מע"מ ובתוספת 1.00 שקלים למ"ק (להלן — המחיר לכמות המוקצבת).

מעל לכמות המוקצבת —

כאשר מרבית כמות המים מופקת בידי הרשות המקומית — בהתאם לטבלה בפסקת משנה 3.1. כאשר כל כמות המים או מרביתה נקנית מספקים — המחיר לכמות המוקצבת בתוספת 1.35 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת ובתוספת 6.80 שקלים למ"ק בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת.

3.3 למשקי עזר —

בגבולות הכמות המוקצבת ומעל לכמות המוקצבת — כאמור בפסקאות משנה 3.1 ו-3.2, לפי הענין.

	למוסדות חינוך ממלכתיים ופרטיים —	4.1
11.65	(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
11.65	בגבולות הכמות המוקצבת	
23.15	מעל לכמות המוקצבת	
	לבתי חולים —	4.2
11.65	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
11.65	בגבולות הכמות המוקצבת	
23.15	מעל לכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
8.45	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
8.45	בגבולות הכמות המוקצבת	
	מעל לכמות המוקצבת —	
	בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10%	
9.80	מהכמות המוקצבת	
	בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10%	
13.25	מהכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
11.65	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
11.65	בגבולות הכמות המוקצבת	
23.15	מעל לכמות המוקצבת	
	לגיזון —	4.5
	לגיזון ציבורי מושקה הנמצא בחזקת הרשות המקומית או רשות ממלכתית או ציבורית —	4.5.1
5.10	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
5.10	בגבולות הכמות המוקצבת	
15.15	מעל לכמות המוקצבת	

4.5.2	לגינות נוי מושקות, פרט לגינון ציבורי ופרט לגינות נוי מושקות, המאוחרות בפסקה (1), ובתנאי שהמים לגינות הנוי נמדדים בנפרד —	
	(א) בהגבלות ובתקופות המפורטות בפסקאות משנה 1.2.1.1 עד 1.2.1.3, לפי הענין, והמתייחסות לכל 100 מ"ר של בינה	5.05
	(ב) מעבר להגבלות	13.85
4.6	למיתקני תחבורה —	
	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	16.50
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
	בגבולות הכמות המוקצבת	16.50
	מעל לכמות המוקצבת	27.70
4.7	למוסדות ציבור ומוסדות של הרשות המקומית, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	11.80
4.8	למכבסות	11.80
4.9	לחנויות דגום	11.80
4.10	לברירות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	11.80
4.11	לבתי עלמין	7.55
4.12	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	16.95
4.13	לחנויות, עסקים ומשרדים	23.20
4.14	לכל שימוש אחר, שלא פורט בתקנות אלה	21.55
5	אגרת מינימום	
	אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —	
5.1	לצריכה ביתית	— כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 1.
5.2	לתעשייה, ולמלאכה ותעשייה זעירה	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 2 ובפסקת משנה (2.3).
5.3	לבניה באתרי הבניה	— כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בפסקת משנה 2.4.
5.4	לחקלאות	— כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 3.
5.5	לשירותים ושירותים ציבוריים	— כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק ; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 4.

5. (א) רשות מקומית תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדי-מים שנעשה אחת לחדשיים לפחות בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), התשל"ו-1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצורות המים שלהם כאמור באותן תקנות, אחת לחדשיים לפחות; לא תגבה רשות מקומית תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) בלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א) רשאית רשות מקומית לנקוט דרכי גביה אחרות, באישור מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

מים לתעשיה,
לשירותים
ולשירותים
ציבוריים
—
חיסוב שנתי

6. (א) רשות מקומית רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשיה, לשירותים ולשירותים ציבוריים את התעריפים המפורטים בתקנה (24) ו-(4), לפי לענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק הרשות המקומית את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ואם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית הרשות המקומית לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

ביטול תחולת
התקנות

7. (א) רשות מקומית אשר אינה ממלאה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות, בהסכמת שר הפנים, לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

(ב) מצאה רשות מקומית כי התעריפים הנקובים בתקנות אלה, כולם או מקצתם, אינם מתאימים לעלויות המים שלה או לצרכיה, רשאית היא לפנות לשרי הפנים והחקלאות בבקשה מנומקת להרשות לה להתקין חוק עזר בתחומיה, אשר יקבע תעריפים שונים מן האמור בתקנות אלה, כולם או מקצתם.

(ג) אישרו שרי הפנים והחקלאות את הבקשה, רשאים הם להתיר לרשות המקומית להתקין חוק עזר, אשר יחול בתחומיה במקומם של התעריפים המפורטים בתקנות אלה, במלואם או בחלקם, הכל בהתאם לענין.

(ד) מצא שר החקלאות כי עלויות המים של רשות מקומית מסויימת מצדיקות קביעת תעריף מיוחד למים לחקלאות או לתעשיה השונה מן האמור בתקנות אלה, רשאי הוא, בהסכמת שר הפנים, לקבוע לאותה רשות מקומית תעריף אחר לאותם מים וזאת על פי פניית צרכנים של מים כאמור באותה רשות מקומית.

הצרכה של
צריכת מים

8. (א) מצאה רשות מקומית כי מדי-מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה שבה מדי-המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת הרשות המקומית, ובלבד שבתקופה שעליה מסתמכים לצורך החיוב היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מדי-מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית —

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור — לפי 12 מ"ק לחודש לפי החלוקה

הנקובה בתקנה (1.1) עד (1.1.4);

2 ק"ת התשל"ו, עמ' 1116.

- 1.2 במקום שיש אישור של הרשות המקומית, שאין אפשרות להתקין בו מד-מים, וגודל יחידת הדיור אינו עולה על 50 מ"ר ומתגוררות בה לא יותר מאשר שתי נפשות, ייעשה החיוב לפי 8 מ"ק לחודש; אם באותה יחידת דיור מתגוררת רק נפש אחת — לפי 5 מ"ק לחודש; כל זאת, לאחר שהוגשה לכך בקשה בכתב;
- 1.3 לגינות נוי מושקות, לפי גודל השטח ולפי האזור — הכל כמפורט בתקנה (1)4 (1.2) עד (1.2.1.3);

(2) לשירותים ושירותים ציבוריים — לפי 5 מ"ק לחודש.

(3) למלאכה ותעשייה זעירה, כמשמעותם בתקנה (2.3)4 — לפי 10 מ"ק לחודש.

9. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

10. זולת אם נאמר אחרת בתקנות אלה, הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של רשויות מקומיות, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי עזר.

11. הוראות תקנות אלה לא יחולו בתחום עיריית אילת.

12. תקנות המים (תעריפי מים ברשויות המקומיות), התשמ"ב—1982* — בטלות.

כ"ז בתשרי התשמ"ג (14 באוקטובר 1982)
(חמ 3—2)
ש מ ח ה א ר ל י ך
שר החקלאות

3 ק"ת התשמ"ב, עמ' 867, עמ' 1137, עמ' 1421, עמ' 1647.

תקנות המים (תעריפי מים בעיריית אילת), התשמ"ג—1982

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 112 ו-159 לחוק המים, התשי"ט—1959¹, לאחר התייעצות עם מועצת המים, באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת ובהסכמת שר הפנים, אני מתקין תקנות אלה:

1. עיריית אילת (להלן — העירייה) לא תספק מים בתחום שיפוטתה אלא בהתאם לתעריפים הנקובים בתקנות אלה.

2. (א) התעריפים הנקובים בתקנות אלה כוללים את היטלי האיוון, כמשמעותם בתקנות בדבר היטלי איוון, המתפרסמות מפעם לפעם.

(ב) התעריפים הנקובים בתקנות אלה, פרט לתעריפים הנקובים בתקנה (1)3, אינם כוללים מס ערך מוסף.

3. התעריפים למים שמספקת העירייה יהיו, לחודש, כמפורט להלן:

1. ס"ח התשי"ט, עמ' 166; התשכ"א, עמ' 175.

1.1	לצרכי בית, לכל יחידת דיור —	
	א. בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר	
1.1.1	בעד 20 מ"ק הראשונים או חלק מהם	5.60
1.1.2	בעד הכמות שבין 21 מ"ק לבין 30 מ"ק	11.80
1.1.3	בעד הכמות שבין 31 מ"ק לבין 40 מ"ק	27.70
1.1.4	בעד כל מ"ק נוסף מעל 40 מ"ק	37.75
	ב. בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס	
1.1.5	בעד 8 מ"ק הראשונים או חלק מהם	7.20
1.1.6	בעד הכמות שבין 9 מ"ק לבין 15 מ"ק	14.30
1.1.7	בעד הכמות שבין 16 מ"ק לבין 20 מ"ק	33.45
1.1.8	בעד כל מ"ק נוסף מעל 20 מ"ק	46.20
1.1.9	משפחה המונה מעל ל-4 נפשות, הגרה בדירה, ושי- הצריכה החדשית שלה עולה על 16 מ"ק בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר, או על 8 מ"ק בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס, תהיה זכאית ל-3 מ"ק נוספים לחודש, בעד כל נפש נוספת מעל ל-4, במחירים הנקובים בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לאחר שתוגש בקשתה לכך בכתב (להלן — כמות מוגדלת); הכמות המוגדלת שנקבעה למשפחה כאמור תבוא במקום הכמות האמורה בפסקאות משנה 1.1.1 ו-1.1.5, לפי הענין, לכל הצרכים האמורים בתקנות אלה.	
1.2	לגינות נוי מושקות —	
1.2.1	במקום שהמים לגינה אינם נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, ומעל 20 מ"ק או ל-8 מ"ק הראשונים לדירה, לפי התקופה, או מעל לכמות המוגדלת	5.05
1.2.2	במקום שהמים לגינה נמדדים בנפרד, בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, עד לגבול של 500 מ"ר גינה לכל יחידת דיור, במשך כל השנה	5.05
1.2.3	מעבר להגבלה — כאמור בפסקאות משנה 1.1.2, 1.1.3, 1.1.4 או בפסקאות משנה 1.1.6, 1.1.7 ו-1.1.8, לפי הענין והתקופה.	
1.2.4	בבתים משותפים ובבתים שיש בהם יותר מדירה אחת, עם גינה משותפת, תחולק תצרוכת המים	

הכללית של הגינה בין יחידות הדיור שאליהן צמודה הגינה, בין לפי מספר היחידות בבית המשותף ובין לפי מספר החדרים, על פי החלטת הרשות המקומית. 1.2.5 החיוב בתעריף לצרכי בית כאמור בפסקאות משנה 1.1 עד 1.2.4, לפי הענין, ייעשה אך ורק לפי כמויות המים שנצרכו בפועל לשימוש זה, או לגבי כמות המינימום לחיוב.

2 לתעשייה

2.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

3.70

בגבולות הכמות המוקצבת

46.05

מעל הכמות המוקצבת

2.2 למלאכה ותעשייה זעירה, ללא כמות מוקצבת ברשיון ההפקה

14.80

2.3 לבניה באתרי הבניה

2.3.1 באתר בניה מעל 50 דירות, או מעל 7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.30 מ"ק לכל מ"ר בניה

10.60

2.3.2 באתר בניה עד 50 דירות, או עד 7500 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.50 מ"ק לכל מ"ר בניה

10.60

2.3.3 בבניה של בתים בודדים, חדרים ווילות, או עד 250 מ"ר בניה שאינה למגורים, בהגבלה של 0.70 מ"ק לכל מ"ר בניה

10.60

2.3.4 בעד כמות מים נחרגת שהיא עד 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין

11.95

בעד כמות מים נחרגת שהיא מעל 10% מהכמות המוקצבת כאמור בפסקאות משנה 2.3.1 עד 2.3.3, לפי הענין

17.40

3 לחקלאות

3.1 לצרכן הרשום ברשיון ההפקה של העיריה —

3.65

בגבולות הכמות המוקצבת

46.20

מעל הכמות המוקצבת

4 לשירותים ושירותים ציבוריים

4.1 למוסדות חינוך — ממלכתיים ופרטיים

11.65

(א) לכל הכמות הנצרכת לשימוש זה

(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —

11.65

בגבולות הכמות המוקצבת

46.65

מעל הכמות המוקצבת

	לבתי חולים —	4.2
11.65	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
11.65	בגבולות הכמות המוקצבת	
46.65	מעל הכמות המוקצבת	
	לבתי מלון —	4.3
8.45	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
8.45	בגבולות הכמות המוקצבת	
46.65	מעל הכמות המוקצבת	
	למיתקני בטחון —	4.4
11.65	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
11.65	בגבולות הכמות המוקצבת	
46.65	מעל לכמות המוקצבת	
	לגיגון —	4.5
	לגיגון ציבורי מושקה, הנמצא בחזקת העיריה או רשות ממלכתית —	4.5.1
5.10	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
5.10	בגבולות הכמות המוקצבת	
46.65	מעל לכמות המוקצבת	
	לגיגון נוי מושקות, פרט לגיגון ציבורי ופרט לגיגון נוי מושקות המאוזכרות בסעיף (1), ובתנאי שהמים לגיגת הנוי נמדדים בנפרד —	4.5.2
5.05	(א) בהגבלה של 8 מ"ק לכל 100 מ"ר של גינה, במשך כל השנה	
46.65	(ב) מעבר להגבלה	
	למיתקני תחבורה —	4.6
16.50	(א) לכל כמות המים הנצרכת לשימוש זה	
	(ב) נקבעה כמות מים מוקצבת לשימוש זה —	
16.50	בגבולות הכמות המוקצבת	
46.65	מעל לכמות המוקצבת	
	למוסדות ציבור ומוסדות של העיריה, שלא פורטו במקום אחר בתקנות אלה	4.7
11.80		

11.80	למכבסות	4.8
11.80	לחנויות דגים	4.9
11.80	לברירות שחיה, בתי מרחץ ומקוואות	4.10
7.55	לבתי עלמין	4.11
16.95	למסעדות, בתי קפה, מזנונים ואולמי חתונות	4.12
23.20	לחנויות, עסקים ומשרדים	4.13
51.40	לכל שימוש אחר שלא פורט בתקנות אלה	4.14

5 אגרת מינימום

אגרת מינימום בעד צריכת מים תיגבה ותחושב על פי התעריפים המפורטים להלן —

- 5.1 לצריכה ביתית — כמות המינימום לחיוב — 3 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 1.
- 5.2 לתעשייה, למלאכה ותעשייה זעירה — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 2, ובפסקת משנה 2.3.
- 5.3 לבניה באתרי הבניה — כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקת משנה 2.3.
- 5.4 לחקלאות — כמות המינימום לחיוב — 10 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 3.
- 5.5 לשירותים ושירותים ציבוריים — כמות המינימום לחיוב — 5 מ"ק; לפי התעריפים הנקובים בפסקה 4.

4. (א) העיריה תגבה את התעריפים המפורטים בתקנות אלה אך ורק על פי קריא מדדי-מים, שתעשה אחת לחדשיים לפחות, בהתאם לתקנות מדידת מים (מדי מים), התשל"ו—1976², ובצמוד להודעה לצרכנים על תצורות המים שלהם, כאמור באותן תקנות, אחת לחדשיים לפחות; לא תגבה העיריה תעריפי מים לפי תקנות אלה בכל דרך אחרת.

(ב) בלי לפגוע באמור בתקנת משנה (א), רשאית העיריה לנקוט דרכי גביה אחרות, באישור מראש של נציב המים, לצרכי ניסוי ובדיקה, לשם ייעול שיטות גביה.

5. (א) העיריה רשאית לגבות מצרכן של מים לתעשייה, לשירותים ולשירותים ציבוריים, את התעריפים המפורטים בתקנה 3(2) ו-4(4), לפי הענין, בהתאם לכמות המים שנצרכה בפועל בתקופת החיוב ולפי התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

(ב) בסוף כל שנה תבדוק העיריה את צריכת המים של צרכן כאמור בתקנת משנה (א), ואם יימצא כי הצרכן חרג מכמות המים השנתית שהוקצבה לו ברשיון ההפקה, רשאית העיריה לחייב את הצרכן, לגבי כמות המים הנחרגת, בהפרש שבין התעריף שנקבע לכמות שמעל לכמות המוקצבת לבין התעריף שנקבע לכמות המים המוקצבת.

2 ק"ת התשל"ו, עמ' 1116.

גביה על פי קריא מדי מים

מים לתעשייה, לשירותים ושירותים ציבוריים — חישוב שנתי

6. (א) מצאה העיריה כי מד-מים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת ולא ניתן לקבוע את צריכת המים של הצרכן, רשאית היא לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים, שנקבעה לפי הצריכה הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לתקופה בה מד המים לא פעל כהלכה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי הצריכה של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, הכל על פי החלטת העיריה, ובלבד שבתקופה שעליה מסתמכים לצורך החיוב, היתה מדידה תקינה של צריכת המים.

(ב) במקום שלא הותקן מד-מים, ייעשה החיוב כמפורט להלן:

(1) לצריכה ביתית:

1.1 לצרכי בית, לכל יחידת דיור —

(א) בתקופה שבין 1 באפריל לבין 31 באוקטובר — לפי 25 מ"ק

לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1.1) עד 1.4(1.1);

(ב) בתקופה שבין 1 בנובמבר לבין 31 במרס — לפי 12 מ"ק

לחודש, לפי החלוקה הנקובה בתקנה 3(1.1.5) עד 1.8(1.1.1);

1.2 לגינות נוי מושקות — לפי גודל השטח, כמפורט בתקנה 3(1)

; (1.2.1)

(2) לשירותים ולשירותים ציבוריים — לפי 5 מ"ק לחודש.

7. לא מילאה העיריה אחר הוראות תקנות אלה, כולן או מקצתן, רשאי שר החקלאות בהסכמת שר הפנים לבטל תחולתן של תקנות אלה לגביה.

ביטול תחולת
התקנות

8. הוחלט כדין על העלאת תעריפי החשמל לשאיבת מים, רשאי שר החקלאות באישור ועדה משותפת של ועדת הכלכלה וועדת הכספים של הכנסת, לקבוע שבמקום התעריפים הנקובים בתקנות אלה, יבואו תעריפים שהם גבוהים ב-0.6% לכל 1% של העלאה בתעריפי החשמל לשאיבת מים, לעומת תעריפי החשמל לשאיבת מים שהיו בתוקף לפני השינוי בתעריפי החשמל.

הצמדת התעריפים
לתעריפי החשמל
לשאיבת מים

9. הוראות תקנות אלה עדיפות ובאות במקומן של כל הוראה או קביעה בחוקי עזר של העיריה, הסותרות או שאינן בהתאמה לאמור בתקנות אלה; אין הוראות תקנות אלה פוגעות או גורעות מהוראות אחרות הכלולות בחוקי העזר.

עדיפות על
חוקי עזר

10. תקנות המים (תעריפי מים בעירית אילת), התשמ"ב-1982³ — בטלות.

ביטול

שמחה ארליך
שר החקלאות

כ"ז בתשרי התשמ"ג (14 באוקטובר 1982)
(חמ-30-3)

3 ק"ת התשמ"ב, עמ' 875, עמ' 1143, עמ' 1427, עמ' 1653.

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).